

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1781/2006**af 15. november 2006****om oplysninger, der skal medsendes om betalinger ved pengeoverførsler****(EØS-relevant tekst)**EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Strømme af sorte penge via pengeoverførsler kan skade finanssektorens stabilitet og omdømme og true det indre marked. Terrorisme ryster selve grundlaget for vort samfund. Pengeoverførselssystemets sundhed, integritet og stabilitet og tilliden til det finansielle system som helhed kan blive bragt alvorligt i fare gennem kriminelle og medvirkende personers bestræbelser på enten at tilsløre oprindelsen af udbytte af kriminelle handlinger eller overføre midler til terrorformål.

(2) For at lette deres kriminelle aktiviteter kan personer, der hvidvasker penge eller finansierer terrorhandlinger, forsøge at drage fordel af den frie bevægelighed for kapital, som det integrerede finansielle område indebærer, medmindre der på fællesskabsplan vedtages visse koordinerende foranstaltninger. Sådanne foranstaltninger bør i kraft af deres omfang sikre, at særlig anbefaling VII om overførsler (SR VII) fra Den Finansielle Arbejdsgruppe vedrørende Hvidvaskning af Penge (FATF), oprettet på G7-landenes topmøde i Paris i 1989, gennemføres ensartet i hele Den Europæiske Union og navnlig, at der ikke finder nogen forskelsbehandling sted mellem nationale betalinger inden for en medlemsstat og grænseoverskridende betalinger mellem medlemsstater. Ukoordinerede foranstaltninger fra de enkelte medlemsstaters side med

hensyn til grænseoverskridende pengeoverførsler kan gribe ind i betalingssystemernes funktion på fællesskabsplan og derfor skade det indre marked for finansielle tjenesteydelser.

(3) I kølvandet på terrorangrebene i USA den 11. september 2001 betonedet Det Europæiske Råd på sit ekstraordinære møde den 21. september 2001, at kampen mod terrorisme er et afgørende mål for Den Europæiske Union. Det Europæiske Råd godkendte en handlingsplan for styrket politimæssigt og retsligt samarbejde med udvikling af internationale juridiske instrumenter mod terrorisme, forebyggelse af finansiering af terrorisme, styrket sikkerhed i luften og større overensstemmelse mellem alle relevante politikker. Denne handlingsplan blev revideret af Det Europæiske Råd efter terrorangrebet i Madrid den 11. marts 2004, og der tages nu i planen specifikt stilling til behovet for at sikre, at de retslige rammer, som Fællesskabet har skabt med henblik på at bekæmpe terrorismen og forbedre det retslige samarbejde, tilpasses, således at de svarer til de ni særlige anbefalinger vedrørende finansiering af terrorisme, som er vedtaget af FATF.

(4) For at forebygge finansiering af terrorisme er der truffet foranstaltninger med henblik på at indefryse visse personers, grupper og enheders aktiver og økonomiske ressourcer, herunder Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 ⁽³⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 ⁽⁴⁾. Med dette formål for øje er der ligeledes truffet foranstaltninger med henblik på at beskytte det finansielle system mod, at aktiver og økonomiske ressourcer kanaliseres til terrorformål. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF ⁽⁵⁾ indeholder en række foranstaltninger med det formål at bekæmpe misbrug af det finansielle system til brug ved hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Disse foranstaltninger kan imidlertid ikke helt forhindre terrorister og andre kriminelle i at skaffe sig adgang til betalingssystemer, så de kan overføre deres midler.

⁽¹⁾ EUT C 336 af 31.12.2005, s. 109.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 6.7.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 7.11.2006.

⁽³⁾ EFT L 344 af 28.12.2001, s. 70. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1461/2006 (EUT L 272 af 3.10.2006, s. 11).

⁽⁴⁾ EFT L 139 af 29.5.2002, s. 9. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1508/2006 (EUT L 280 af 12.10.2006, s. 12).

⁽⁵⁾ EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

- (5) For at skabe en fælles metode i den internationale kamp mod hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme bør der i nye initiativer på fællesskabsplan tages højde for udviklingen på dette niveau, dvs. de ni særlige anbefalinger fra FATF, især SR VII og den reviderede fortolkningsnote om gennemførelsen heraf.
- (6) Et særlig vigtigt redskab i forbindelse med forebyggelse, undersøgelse og opsporing af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme er, at pengeoverførsler kan spores i alle led. For at sikre, at oplysningerne om en betaler videresendes gennem hele betalingskæden, er det derfor hensigtsmæssigt at pålægge betalingsformidlerne at sørge for, at pengeoverførsler ledsages af nøjagtige og nyttige oplysninger om betaleren.
- (7) Bestemmelserne i denne forordning gælder med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF⁽¹⁾. For eksempel bør oplysninger, der indsamles og opbevares i forbindelse med anvendelsen af denne forordning, ikke benyttes til kommercielle formål.
- (8) Personer, som blot omarbejder papirdokumenter til elektroniske data på basis af en kontrakt med en betalingsformidler, falder ikke ind under denne forordnings anvendelsesområde; det samme gælder for enhver fysisk eller juridisk person, som blot forsyner betalingsformidlere med et meddelelsessystem eller andre støttesystemer i forbindelse med pengeoverførsler eller med clearing- og afviklingssystemer.
- (9) Hvor der er en mindre risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme ved pengeoverførsler, vil det være relevant at udelukke sådanne overførsler fra denne forordnings anvendelsesområde. Disse undtagelser bør omfatte kredit- eller debetkort, hævning fra pengeautomater, direkte debitering, elektronisk cleared checks, betaling af skatter, bøder eller andre afgifter og pengeoverførsler, hvor både betaleren og modtageren er betalingsformidlere, der handler i eget navn. Endvidere bør medlemsstaterne for at tage hensyn til deres nationale betalingssystemers særlige karakteristika kunne vælge at lade elektroniske girobetalinger være undtaget, dog skal det altid være muligt at spore pengeoverførslen tilbage til betaleren. For de medlemsstater, der anvender undtagelsen for elektroniske penge i direktiv 2005/60/EF, bør den anvendes i henhold til denne forordning, forudsat at det pågældende beløb ikke overstiger 1 000 EUR.
- (10) Undtagelsen for elektroniske penge, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/46/EF⁽²⁾, gælder elektroniske penge, uanset om udstederen af sådanne penge har dispensation i henhold til artikel 8 i nævnte direktiv eller ej.
- (11) For ikke at hindre betalingssystemets effektivitet bør der sondres mellem kontrolkravene til pengeoverførsler fra konti og kravene til pengeoverførsler, der ikke er sket fra konti. For at skabe balance mellem risikoen for, at transaktionerne sker uden om de officielle kanaler, fordi der indføres for strenge identifikationskrav, og den potentielle terrortrussel ved små overførsler, bør pligten til at bekræfte oplysningerne om betalerens identitet, såfremt pengeoverførslerne ikke finder sted fra en konto, kun håndhæves over for individuelle overførsler, som overstiger 1 000 EUR, med forbehold af kravene i direktiv 2005/60/EF. Ved overførsler fra konti bør betalingsformidlerne ikke være forpligtet til at kontrollere de oplysninger om betaler, der medsendes ved hver enkelt pengeoverførsel, så længe kravene i direktiv 2005/60/EF er overholdt.
- (12) På baggrund af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2560/2001⁽³⁾ og Kommissionens meddelelse om et nyt lovgrundlag for betalinger i det indre marked er det tilstrækkeligt at foreskrive forenklede oplysninger om betaleren sammen med pengeoverførsler inden for Fællesskabet.
- (13) For at gøre det muligt for de myndigheder, der er ansvarlige for at bekæmpe hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme i tredjelande, at spore kilden til de midler, der anvendes til disse formål, bør pengeoverførsler fra Fællesskabet til lande uden for Fællesskabet indeholde fuldstændige oplysninger om betaleren. De nævnte myndigheder bør kun have adgang til at bruge de fuldstændige oplysninger om betaleren, når de skal forebygge, undersøge og opspore hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.
- (14) For at gøre det muligt at foretage pengeoverførsler fra en enkelt betaler på en omkostningsbesparende måde i en samlefil (batchfil) med individuelle overførsler fra Fællesskabet til uden for Fællesskabet bør disse individuelle overførsler kun indeholde betalerens kontonummer eller en entydig identifikator, såfremt batchfilen indeholder alle oplysninger om betaleren.
- (15) For at kunne kontrollere, om pengeoverførslen indeholder de krævede oplysninger om betaleren og for at kunne identificere mistænkelige transaktioner, bør modtagerens betalingsformidler have etableret effektive procedurer, så det kan konstateres, om der mangler oplysninger om betaleren.

(1) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

(2) EFT L 275 af 27.10.2000, s. 39.

(3) EFT L 344 af 28.12.2001, s. 13.

- (16) Af hensyn til den mulige risiko for finansiering af terrorisme, som anonyme overførsler udgør, bør modtagerens betalingsformidler sættes i stand til at undgå eller afhjælpe situationer, hvor betalingsformidleren bliver opmærksom på, at oplysningerne om betaleren mangler eller er ufuldstændige. I denne henseende bør der være mulighed for fleksibilitet, for så vidt angår omfanget af oplysninger om betaleren på et risikofølsomt grundlag. Desuden bør betalere ns betalingsformidler fortsat være ansvarlig for, at oplysningerne om betaleren er nøjagtige og fuldstændige. Hvis betalingsformidleren har hjemsted uden for Fællesskabets område, bør der udøves større kundeforsigtighed i henhold til direktiv 2005/60/EF ved et grænseoverskridende korrespondentbankforhold med denne betalingsformidler.
- (17) Har de nationale kompetente myndigheder udarbejdet retningslinjer, hvad angår forpligtelserne til enten at afvise samtlige overførsler fra en betalingsformidler, som regelmæssigt undlader at levere de krævede oplysninger om en betaler, eller til at tage stilling til, om forretningsforbindelsen med denne betalingsformidler skal begrænses eller afsluttes, bør sådanne retningslinjer bl.a. være baseret på konvergens med hensyn til bedste praksis, og bør ligeledes tage højde for, at den reviderede fortolkningsnote til SR VII fra FATF tillader tredjelande at fastsætte en tærskel på 1 000 EUR eller 1 000 USD vedrørende forpligtelsen til at sende oplysninger om betaleren, med forbehold af målsætningen om effektiv bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.
- (18) Under alle omstændigheder bør modtagerens betalingsformidler udvise særlig årvågenhed og vurdere risici, når denne bliver bekendt med, at oplysningerne om betaleren mangler eller er ufuldstændige, og denne betalingsformidler bør indberette mistænkelige transaktioner til de kompetente myndigheder i overensstemmelse med indberetningsforpligtelsen i henhold til direktiv 2005/60/EF og de nationale gennemførelsesbestemmelser.
- (19) Bestemmelserne om pengeoverførsler, hvor oplysningerne om betaleren mangler eller er ufuldstændige, finder anvendelse, uden at dette berører betalingsformidlerens forpligtelser til at suspendere og/eller afvise pengeoverførsler, der strider mod civil-, forvaltnings- eller strafferetten.
- (20) Indtil de tekniske begrænsninger, der kan forhindre mellembetalingsformidlere i at opfylde forpligtelsen til at videregive alle de modtagne oplysninger om betaleren, er fjernet, bør disse mellembetalingsformidlere registrere disse oplysninger. Sådanne tekniske begrænsninger bør fjernes, så snart betalingssystemerne er blevet opgraderet.
- (21) Da det i forbindelse med efterforskning af straffesager kan forekomme, at det ikke er muligt at identificere de krævede data eller de involverede personer, før der er gået adskillige måneder eller måske endda år siden den oprindelige pengeoverførsel, bør betalingsformidlerne opbevare registre med oplysninger om betalere ns med det formål at forebygge, undersøge og opspore hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme. Denne periode bør være af begrænset varighed.
- (22) For at muliggøre hurtig indgriben i bekæmpelsen af terrorisme bør betalingsformidlerne reagere hurtigt på forespørgsler om oplysninger om betalere ns fra de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme i den medlemsstat, hvor betalingsformidlerne befinder sig.
- (23) Antallet af arbejdsdage i den medlemsstat, hvor betalere ns betalingsformidler er hjemmehørende, bestemmer, inden for hvor mange dage der skal reageres på forespørgsler om oplysninger om betalere ns.
- (24) På grund af den betydning, som tillægges bekæmpelsen af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, bør medlemsstaterne i den nationale lovgivning fastlægge effektive, forholdsmæssige og afskrækkende sanktioner, der skal finde anvendelse ved overtrædelser af denne forordning.
- (25) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (26) En række stater og territorier, der ikke indgår i Fællesskabets område, er i møntunion med en medlemsstat, indgår i en medlemsstats valutaområde eller har undertegnet en monetær aftale med Det Europæiske Fællesskab repræsenteret af en medlemsstat og har betalingsformidlere, der direkte eller indirekte deltager iden pågældende medlemsstats betalings- og afviklingssystem. For at undgå væsentlige negative konsekvenser for økonomien i de pågældende lande eller territorier, der kan opstå som følge af anvendelsen af denne forordning ved pengeoverførsler mellem de pågældende medlemsstater og disse lande eller territorier, bør der gives mulighed for, at sådanne pengeoverførsler behandles som pengeoverførsler inden for de pågældende medlemsstater.

(¹) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Senest ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

- (27) For ikke at hæmme bidrag til velgørenhedsorganisationer bør medlemsstaterne bemyndiges til at undtage betalingsformidlere på deres område fra at skulle indsamle, verificere, registrere eller sende oplysninger om betalere i forbindelse med pengeoverførsler på op til 150 EUR, der er foretaget på den pågældende medlemsstats område. Denne mulighed bør dog betinges af, at nonprofitorganisationer opfylder visse betingelser, således at medlemsstaterne kan sikre, at denne undtagelse ikke kan misbruges af terrorister for at dække over eller gøre det lettere at finansiere deres aktiviteter.
- (28) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (29) For at fastlægge en sammenhængende metode ved bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme bør de væsentligste bestemmelser i denne forordning gælde fra samme dato som de relevante bestemmelser, der vedtages på internationalt plan —
- 3) »betaler«: enten en fysisk eller juridisk person, der er den kontohaver, som giver tilladelse til pengeoverførsel fra en konto, eller hvis der ingen konto er, en fysisk eller juridisk person, der bestiller en pengeoverførsel
- 4) »modtager«: en fysisk eller juridisk person, som er den tiltænkte endelige modtager af en pengeoverførsel
- 5) »betalingsformidler«: en fysisk eller juridisk person, i hvis virksomhed det indgår at levere pengeoverførselstjenester
- 6) »mellembetalingsformidler«: en betalingsformidler, der hverken er betalers eller modtagers betalingsformidler, og som medvirker ved gennemførelsen af en pengeoverførsel
- 7) »pengeoverførsel«: en transaktion, der udføres på betalers vegne gennem en betalingsformidler ad elektronisk vej med henblik på at stille midler til rådighed for modtager hos en betalingsformidler, uanset om betaler og modtager er en og samme person
- 8) »batchfiloverførsel«: en række individuelle pengeoverførsler, der sendes samlet
- 9) »entydig identifikator«: en kombination af bogstaver, tal eller symboler, fastlagt af betalingsformidleren i overensstemmelse med protokollerne for de betalings-, afviklings- og meddelelssystemer, der anvendes til at foretage pengeoverførslen.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND, DEFINITIONER OG ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Genstand

I denne forordning fastsættes regler om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler med det formål at forebygge, undersøge og opspore hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »finansiering af terrorisme«: levering eller indsamling af midler som defineret i artikel 1, stk. 4, i direktiv 2005/60/EF
- 2) »hvidvaskning af penge«: enhver handling, som, hvis den er forsætlig, betragtes som hvidvaskning af penge i henhold til artikel 1, stk. 2 eller 3, i direktiv 2005/60/EF

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på pengeoverførsler uanset valuta, der afsendes eller modtages af en betalingsformidler i Fællesskabet.
2. Denne forordning finder ikke anvendelse på pengeoverførsler, der udføres ved brug af kredit- eller debittkort, såfremt:
- a) modtageren har indgået en aftale med betalingsformidleren, der giver mulighed for at betale for levering af varer og tjenesteydelser
- og
- b) den pågældende pengeoverførsel ledsages af en entydig identifikator, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaleren.

3. Denne forordning finder ikke anvendelse på pengeoverførsler, der foretages ved hjælp af elektroniske penge, når en medlemsstat vælger at anvende undtagelsen i artikel 11, stk. 5, litra d), i direktiv 2005/60/EF, medmindre det overførte beløb overstiger 1 000 EUR.

4. Med forbehold af stk. 3 finder denne forordning ikke anvendelse på pengeoverførsler gennemført ved hjælp af en mobiltelefon eller andet digitalt udstyr eller informationsteknologisk (it) udstyr, når disse overførsler er forudbetalte og ikke overstiger 150 EUR.

5. Denne forordning finder ikke anvendelse på pengeoverførsler gennemført ved hjælp af en mobiltelefon eller andet digitalt udstyr eller it-udstyr, når disse overførsler er efterbetalte og opfylder følgende betingelser:

- a) Modtageren har indgået en aftale med betalingsformidleren, som giver mulighed for at betale for levering af varer og tjenesteydelser.
- b) Den pågældende pengeoverførsel ledsages af en entydig identifikator, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaleren

og

- c) betalingsformidleren er omfattet af forpligtelserne i direktiv 2005/60/EF.

6. Medlemsstaterne kan vælge ikke at anvende denne forordning på pengeoverførsler inden for en medlemsstat til en modtagers konto, der giver mulighed for at betale for levering af varer eller tjenesteydelser, såfremt

- a) modtagerens betalingsformidler er omfattet af forpligtelserne i direktiv 2005/60/EF
- b) modtagerens betalingsformidler ved hjælp af et entydigt referencenummer via modtageren kan spore pengeoverførsler fra den fysiske eller juridiske person, der har indgået en aftale med modtageren om levering af varer eller tjenesteydelser

og

- c) det overførte beløb ikke overstiger 1 000 EUR.

Medlemsstater, der anvender denne undtagelse, underretter Kommissionen herom.

7. Denne forordning finder ikke anvendelse på pengeoverførsler:

- a) hvor betaler hæver kontanter fra sin egen konto

- b) hvor der foreligger en tilladelse til at foretage en debetoverførsel mellem to parter, der giver mulighed for kontobetalinger parterne imellem, såfremt den pågældende pengeoverførsel ledsages af en entydig identifikator, der gør det muligt at spore den fysiske eller juridiske person

- c) der foretages med elektronisk cleared checks

- d) til offentlige myndigheder til betaling af skatter, bøder eller andre afgifter inden for en medlemsstat

- e) hvis både betaler og modtager er betalingsformidlere, der handler for egen regning.

KAPITEL II

FORPLIGTELSE FOR BETALERS BETALINGSFORMIDLER

Artikel 4

Fuldstændige oplysninger om betaler

1. De fuldstændige oplysninger om betaler omfatter dennes navn, adresse og kontonummer.

2. I stedet for adressen kan betalers fødselsdato og -sted, kundeidentifikationsnummer eller nationale personnummer angives.

3. Hvis betaler ikke har noget kontonummer, anvender betalingsformidleren i stedet en entydig identifikator, som gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaler.

Artikel 5

Oplysninger ved pengeoverførsler og registrering

1. Betalingsformidlerne sikrer, at pengeoverførsler ledsages af fuldstændige oplysninger om betaler.

2. Før midlerne overføres, kontrollerer betalers betalingsformidler alle oplysninger om betaler på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger fra en pålidelig og uafhængig kilde.

3. Ved pengeoverførsel fra en konto kan kravet om kontrol betragtes som opfyldt, når

- a) betalers identitet er bekræftet i forbindelse med åbningen af kontoen, og de oplysninger, der er fremkommet i forbindelse hermed, opbevares i henhold til forpligtelserne i artikel 8, stk. 2, og artikel 30, litra a), i direktiv 2005/60/EF

eller

- b) betaleren er omfattet af artikel 9, stk. 6, i direktiv 2005/60/EF.

4. Ved overførsler, der ikke foretages fra en konto, bekræfter betalers betalingsformidler imidlertid med forbehold af artikel 7, litra c), i direktiv 2005/60/EF kun oplysningerne om betaler, hvis beløbet overstiger 1 000 EUR, medmindre transaktionen gennemføres i flere operationer, der synes at hænge sammen, og som tilsammen overstiger 1 000 EUR.

5. Betalers betalingsformidler opbevarer i fem år registre med de fuldstændige oplysninger om betaler ved en pengeoverførsel.

Artikel 6

Pengeoverførsler inden for Fællesskabet

1. Uanset artikel 5, stk. 1, gælder det, at såfremt både betalers og modtagers betalingsformidler befinder sig i Fællesskabet, skal pengeoverførsler kun ledsages af betalers kontonummer eller en entydig identifikator, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaler.

2. Såfremt modtagers betalingsformidler anmoder herom, skal betalers betalingsformidler dog stille de fuldstændige oplysninger om betaler til rådighed for modtagers betalingsformidler inden for tre arbejdsdage fra modtagelsen af en sådan anmodning.

Artikel 7

Pengeoverførsler fra Fællesskabet til uden for Fællesskabet

1. Pengeoverførsler, hvor modtagers betalingsformidler befinder sig uden for Fællesskabet, ledsages af fuldstændige oplysninger om betaleren.

2. Ved batchfiloverførsler fra en enkelt betaler, hvor modtagernes betalingsformidlere befinder sig uden for Fællesskabet, finder stk. 1 ikke anvendelse på de enkelte overførsler, der er samlet heri, såfremt batchfilen indeholder disse oplysninger, og de enkelte overførsler indeholder betalers kontonummer eller en entydig identifikator.

KAPITEL III

FORPLIGTELSE FOR MODTAGERS BETALINGSFORMIDLER

Artikel 8

Konstatering af manglende oplysninger om betaler

Modtagers betalingsformidler er forpligtet til at konstatere, om felterne vedrørende oplysninger om betaler i det meddelelses- eller betalings- og afviklingssystem, der anvendes til en pengeoverførsel, er udfyldt med karakterer eller input, der er tilladt ifølge reglerne i det pågældende meddelelses- eller betalings- og

afviklingssystem. Denne betalingsformidler skal have effektive procedurer til at konstatere, hvorvidt der mangler følgende oplysninger om betaler:

a) ved pengeoverførsler, hvor betalers betalingsformidler befinder sig inden for Fællesskabet, de i artikel 6 krævede oplysninger

b) ved pengeoverførsler, hvor betalers betalingsformidler befinder sig uden for Fællesskabet, fuldstændige oplysninger om betaler som fastsat i artikel 4, eller i givet fald de i artikel 13 krævede oplysninger

og

c) ved batchfiloverførsler, hvor betalers betalingsformidler befinder sig uden for Fællesskabet, fuldstændige oplysninger om betaler som fastsat i artikel 4, dog kun i batchfiloverførslen og ikke i de enkelte overførsler, der er samlet heri.

Artikel 9

Pengeoverførsler med manglende eller ufuldstændige oplysninger om betaler

1. Hvis modtagers betalingsformidler ved modtagelsen af en overførsel bliver bekendt med, at de i denne forordning krævede oplysninger mangler eller er ufuldstændige, afviser betalingsformidler enten overførslen eller udbeder sig fuldstændige oplysninger om betaler. Under alle omstændigheder skal modtagers betalingsformidler overholde enhver gældende lovgivning eller administrativ bestemmelse om hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, især forordning (EF) nr. 2580/2001 og (EF) nr. 881/2002 og direktiv 2005/60/EF samt nationale gennemførelsesbestemmelser.

2. Undlader en betalingsformidler regelmæssigt at levere de krævede oplysninger om en betaler, skal modtagers betalingsformidler træffe forholdsregler, som i første omgang kan omfatte udsendelse af advarsler og fastsættelse af frister, og derefter enten afvise fremtidige pengeoverførsler fra denne betalingsformidler eller tage stilling til, om forretningsforbindelsen med denne betalingsformidler skal begrænses eller afsluttes.

Modtagers betalingsformidler indberetter dette til de myndigheder, der har ansvar for bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

*Artikel 10***Risikobaseret vurdering**

Modtagers betalingsformidler betragter manglende eller ufuldstændige oplysninger om betalere som en faktor ved vurderingen af, om en pengeoverførsel eller en lignende transaktion er mistænkelig, og hvorvidt den i henhold til bestemmelserne i kapitel III i direktiv 2005/60/EF skal indberettes til de myndigheder, der har ansvar for bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

*Artikel 11***Registrering**

Modtagers betalingsformidler opbevarer i fem år registre over modtagne oplysninger om betaleren.

KAPITEL IV

FORPLIGTELSE FOR MELLEMBETALINGSFORMIDLERE*Artikel 12***Opbevaring af oplysninger om betalere med en overførsel**

Mellembetalingsformidlere sørger for, at samtlige oplysninger, de modtager om en betaler sammen med en pengeoverførsel, opbevares sammen med denne overførsel.

*Artikel 13***Tekniske begrænsninger**

1. Denne artikel finder anvendelse, når betalers betalingsformidler befinder sig uden for Fællesskabet, og mellembetalingsformidleren befinder sig inden for Fællesskabet.

2. Medmindre mellembetalingsformidleren ved modtagelsen af en pengeoverførsel bliver bekendt med, at de i denne forordning krævede oplysninger om betalere mangler eller er ufuldstændige, kan mellembetalingsformidleren anvende et betalingssystem med tekniske begrænsninger, der umuliggør, at oplysningerne om betalere kan følge med en pengeoverførsel, til at sende pengeoverførslerne til modtagers betalingsformidler.

3. Bliver mellembetalingsformidleren ved modtagelsen af en pengeoverførsel bekendt med, at de i denne forordning krævede oplysninger om betalere mangler eller er ufuldstændige, anvender mellembetalingsformidleren kun et betalingssystem med tekniske begrænsninger, hvis det er muligt at underrette modtagers betalingsformidler herom enten inden for et betalings- eller meddelelsessystem, som gør det muligt at formidle denne oplysning, eller ved en anden procedure, forudsat at kommunikationsformen er accepteret eller aftalt mellem de to betalingsformidlere.

4. Anvender mellembetalingsformidleren et betalingssystem med tekniske begrænsninger, stiller mellembetalingsformidleren efter anmodning fra modtagers betalingsformidler inden for tre arbejdsdage efter modtagelsen af denne anmodning alle modtagne oplysninger om betalere til rådighed for denne betalingsformidler, uanset om disse oplysninger er fuldstændige eller ej.

5. I de i stk. 2 og 3 omhandlede tilfælde opbevarer mellembetalingsformidleren registre over alle modtagne oplysninger i fem år.

KAPITEL V

ALMINDELIGE FORPLIGTELSE OG GENNEMFØRELSESBEFØJELSE*Artikel 14***Samarbejdsforpligtelser**

Betalingsformidlere efterkommer i overensstemmelse med procedurekravene i den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor de befinder sig, fuldt ud og straks anmodninger fra de myndigheder, der har ansvar for bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme i den pågældende medlemsstat, for så vidt angår de oplysninger om betalere, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og tilsvarende registreringer.

Disse myndigheder må med forbehold af national strafferet og beskyttelsen af grundlæggende rettigheder udelukkende anvende oplysningerne med det formål at forebygge, undersøge eller opspore hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

*Artikel 15***Sanktioner og overvågning**

1. Medlemsstaterne fastlægger regler om sanktioner ved overtrædelser af denne forordnings bestemmelser og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Disse sanktioner skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have en afskrækkende virkning. De finder anvendelse fra den 15. december 2007.

2. Medlemsstaterne giver senest den 14. december 2007 Kommissionen meddelelse om de i stk. 1 omhandlede regler og om hvilke myndigheder, der er ansvarlige for at håndhæve reglerne, og de giver straks meddelelse om enhver efterfølgende ændring af disse regler.

3. Medlemsstaterne pålægger de kompetente myndigheder effektivt at overvåge og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kravene i denne forordning overholdes.

Artikel 16

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget til Forebyggelse af Hvidvaskning af Penge og Finansiering af Terrorisme, der er oprettet i henhold til direktiv 2005/60/EF, i det følgende benævnt »udvalget«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8, forudsat at de gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages efter den heri fastsatte procedure, ikke ændrer de grundlæggende bestemmelser i denne forordning.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

KAPITEL VI

FRAVIGELSER

Artikel 17

Aftaler med lande eller territorier, der ikke indgår i Fællesskabets område

1. Kommissionen kan bemyndige en medlemsstat til at indgå aftaler gennem nationale ordninger med et land eller et territorium, der ikke indgår i Fællesskabets område i overensstemmelse med traktatens artikel 299, som indeholder fravigelser fra denne forordning, hvorved det bliver muligt at behandle pengeoverførsler mellem dette land eller territorium og den pågældende medlemsstat som pengeoverførsler inden for medlemsstaten.

Sådanne aftaler kan kun tillades, såfremt:

- a) det pågældende land eller territorium er i valutaunion med den pågældende medlemsstat, indgår i medlemsstatens valutaområde eller har undertegnet en monetær aftale med Det Europæiske Fællesskab repræsenteret af en medlemsstat
 - b) betalingsformidlere i det pågældende land eller territorium direkte eller indirekte deltager i den pågældende medlemsstats betalings- og afviklingssystem
- og
- c) det pågældende land eller territorium kræver, at betalingsformidlere inden for dets jurisdiktion anvender samme regler som fastsat i denne forordning.

2. En medlemsstat, der ønsker at indgå en aftale som omhandlet i stk. 1, indsender en ansøgning til Kommissionen og leverer alle nødvendige oplysninger.

Når Kommissionen har modtaget en ansøgning fra en medlemsstat, behandles pengeoverførsler mellem denne medlemsstat og det pågældende land eller territorium midlertidigt som overførsler inden for denne medlemsstat, indtil der er truffet en afgørelse i henhold til proceduren i denne artikel.

Hvis Kommissionen skønner, at den ikke har alle nødvendige oplysninger, kontakter den inden for to måneder efter at have modtaget ansøgningen den pågældende medlemsstat og specificerer, hvilke yderligere oplysninger der kræves.

Når Kommissionen har alle de oplysninger, den finder nødvendige for at kunne vurdere ansøgningen, underretter den inden for en måned medlemsstaten herom og videresender ansøgningen til de andre medlemsstater.

3. Senest tre måneder efter den underretning, der henvises til i stk. 2, fjerde afsnit, beslutter Kommissionen efter proceduren i artikel 16, stk. 2, hvorvidt den pågældende medlemsstat kan bemyndiges til at indgå en aftale som omhandlet i stk. 1 i denne artikel.

Under alle omstændigheder træffes den beslutning, der henvises i første afsnit, senest 18 måneder, efter at Kommissionen har modtaget ansøgningen.

Artikel 18

Pengeoverførsler til nonprofitorganisationer i en medlemsstat

1. Medlemsstaterne kan fritage betalingsformidlere på eget territorium fra forpligtelserne i artikel 5, for så vidt angår pengeoverførsler til nonprofitorganisationer, der driver virksomhed til fordel for velgørende, religiøse, kulturelle, uddannelsesmæssige, sociale, videnskabelige eller foreningsmæssige formål, såfremt disse organisationer er underlagt krav om regnskabsaflæggelse og ekstern revision eller tilsyn ved en offentlig myndighed eller ved et selvregulerende organ anerkendt i national lov, og såfremt hver enkelt af disse pengeoverførsler ikke overstiger 150 EUR og udelukkende foretages inden for denne medlemsstats område.

2. Medlemsstater, der anvender denne artikel, meddeler Kommissionen, hvilke foranstaltninger de har vedtaget med henblik på at anvende den mulighed, der er omhandlet i stk. 1, herunder en liste over de organisationer, der er omfattet af fritagelsen, navnene på de fysiske personer, der har den endelige kontrol med organisationerne, og en anvisning om, hvordan listen ajourføres. Disse oplysninger stilles ligeledes til rådighed for de myndigheder, der har ansvaret for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

3. Den pågældende medlemsstat sender en ajourført liste over organisationer, der er omfattet af fritagelsen, til de betalingsformidlere, som opererer i medlemsstaten.

*Artikel 19***Revisionsklausul**

1. Kommissionen forelægger senest den 28. december 2011 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en fuldstændig økonomisk og juridisk vurdering af anvendelsen af denne forordning, om nødvendigt ledsaget af et forslag om ændring eller ophævelse heraf.

2. Rapporten indeholder navnlig en vurdering af:

- a) anvendelsen af artikel 3, hvad angår yderligere erfaringer vedrørende et eventuelt misbrug af elektroniske penge som defineret i artikel 1, stk. 3, i direktiv 2000/46/EF og andre nye betalingsmidler i forbindelse med hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Hvis der er risiko for et sådant misbrug, forelægger Kommissionen et forslag om ændring af denne forordning

- b) anvendelsen af artikel 13, hvad angår de tekniske begrænsninger, som kan umuliggøre, at samtlige oplysninger om betalere overføres til modtagers betalingsformidler. Hvis det er muligt at overvinde sådanne tekniske begrænsninger i lyset af nye landvindinger på betalingsområdet og under hensyntagen til de tilhørende omkostninger for betalingsformidlerne, forelægger Kommissionen et forslag om ændring af denne forordning.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 20***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*, dog ikke før den 1. januar 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 15. november 2006.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BORRELL FONTELLES
Formand

På Rådets vegne
P. LEHTOMÄKI
Formand